

Rapport från en kursstart i ingentinget

Åker hiss med en nervös man. Han luktar lite unket. Och berättar om när han och 3 andra män hade fastnat i en hiss i 15 min. Det kändes tydligen som en timme. Lät som en klassisk story att berätta när man åker hiss med en okänd kvinna. Har du hört den förut?

Jag kliver in i rummet. Det är fullt av folk. Jag är speedad. Högljudd och skämtsam. Mitt allra charmigaste jag. Under armarna svettas jag floder. Men jag luktar gott. Och är söt idag. Fy fan vilket vinnande koncept. Där sitter vi. Och ska medverka i nåt slags vuxendagis där vi får svara på frågor och göra uppgifter. Idag ett litet formulär om sin självbild. Är du nöjd med ditt utseendet? Gradera 1-10. Jag ringar in 3. För idag har jag en bra dag. Sneglar på hon den där söta tjejen bredvid mig. Hon ringar också in en trea! Vad fan. Jävla härmapa. Hon är ju minst en femma anser jag. Är du bra på att ta emot kritik? Är du rädd för konflikter? Bla bla bla. Luften kokar där inne. Jag frågar kursledaren om det inte finns någon luftkonditionering. Ja det är lite varmt här inne säger hon klämkäckt. Hon svettas säkert mer än mig i sin tjocka skjorta.

Nere i hörnet sitter herren från hissen. Han frågar om vi måste infinna oss varje måndag och onsdag. Han har faktiskt 8 mil att åka. Kvinnan som har sitt barn med sig (fråga mig inte varför) stirrar in i väggen med tom blick. Jag undrar vad som rör sig i hennes huvud. Eller den unga söta gossen vid bordet bredvid. Han är lite som mig, pratar mycket och så. Han har nog också ångest. Senare hör jag honom kommentera en fråga med: Men om man har panikångest, då är man väl ingen lugn person? I knew it. Jag kan lukta till mig ångest. Han har massa tatueringar och en snus under läppen.

Bakom mig sitter ett gäng som knappt talar svenska. Dom talar om sina namn och jag undrar hur fan jag ska lära mig. Men jag övar tyst i huvudet för jag är en sådan där som lätt glömmer namn och jag vill inte verka otrevlig. Dom förstår knappt språket och jag tycker lite synd om dom när dom undrar över frågorna. Och än mer synd om kursledaren som försöker förklara.

Den söta tjejen studerar mig. Jag känner det. Hon tittar mycket när jag inte möter hennes blick. Hon kanske tycker jag är en tiopoängare. Vem vet.

Snart ska vi få gå hem säger dom, och jag slutar genast svettas så mycket. Det här var snabbt avklarat. Vuxendagis är snabbt över. Och på måndag ska vi vara där i två timmar. Då ska vi prata om våra drömmar och mål tror jag. Jag ska tala om att jag har slutat drömma.

Vandrar hem i kylan. Den biter i mina lår som skriker av träningsvärk sen gårdagens pass på gymmet. Så nu ska jag ta en ny vända med träning.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tess74 med Poeter.se id #43900 innehar upphovsrätten